

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi dłużników H. J. i D. J. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Z.

w sprawie Km (...)

z wniosku wierzyciela Ministra Skarbu Państwa - Delegatury w Ł.

o egzekucję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

na skutek skargi H. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w N.

z dnia 6 listopada 2008 r., sygn. akt III Cz (...),

odrzuca skargę i zasądza od H. J. na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1.200 (tysiąc dwieście) zł tytułem kosztów postępowania wywołanego skargą.

Uzasadnienie

H. J. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w N. z dnia 6 listopada 2008 r., zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 31 października 2007 r.

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Należy do nich m.in. wymóg

wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Spełnienie tego obowiązku polega na przeprowadzeniu analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Ustawodawca wymaga wykazania, czyli wyczerpującego i nie budzącego wątpliwości dowiedzenia, a nie jedynie wskazania, czy przytoczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Oświadczenie skarżącej, że nie jest możliwe zaskarżenie postanowienia z dnia 6 listopada 2008 r. w normalnym trybie, tj. przez złożenie środków odwoławczych, nie spełnia wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z podanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę.

O kosztach postępowania wywołanego skargą orzeczono zgodnie z art. 98 i art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 6 pkt 5, § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).